

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:253367

Datë: 15.08.2024

Numri i dokumentit: 06054563

AC-I-24-0166

Në ankesën e

Paditësi/Ankuesi

S E nga Prishtina, të cilën sipas autorizimit e përfaqësojnë H P dhe F P avokatë nga Prishtina.

Kundër

E paditura

Autoriteti i Likuidimit i NSH "Rilindja" Gazeta (në likuidim), e përfaqësuar nga **Agjencia Kosovare e Privatizimit**, Rr. "Dritan Hoxha" nr.55, Lakërishtë, Prishtinë.

Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS), i përbërë nga Mr.sc. Sahit Sylejmani, gjyqtar kryesues, Hasim Sogojeva dhe Shkelzen Sylaj gjyqtarë, duke vendosur lidhur me ankesën e paditësit të paraqitur kundër Aktgjykimit të Shkallës së I-rë të DHPGJS-së, C-IV-17-0286 të datës 12 shkurt 2024, pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 15 gusht 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- Ankesa e paditësit refuzohet si e pabazuar.**
- Vërtetohet Aktgjykimi i Shkallës së I-rë të DHPGJS-së, C-IV-17-0286 të datës 12 shkurt 2024.**
- Nuk caktohen taksa gjyqësore për procedurën ankimore.**

Rrethanat procedurale dhe faktike

Me datë 19 qershor 2017, paditësi e ka dorëzuar një ankesë në DHPGJS dhe ka kërkuar që të anulohet vendimi i Autoritetit të Likuidimit PRN142-0100 i datës 18 maj 2017, me të cilin ishte refuzuar kërkesa e paditësit për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës nga NSH "Rilindja" - Gazeta (në likuidim) në shumë të pa përcaktuar. Autoriteti i Likuidimit kishte konstatuar se paditësit nuk mundet t'i njihet e drejta në kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës në bazë të nenit 40.1.6.2 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së, pasi që paditësi në kohën kur ka filluar procedura e likuidimit ndaj NSH-së nuk ishte në marrëdhënie punë në ndërmarrje, pasi që marrëdhënia e punës i është shkëputur shumë kohë më herët.

Ankuesi në ankesë ka pohuar se vetë vendimi i Autoritetit të Likuidimit e konfirmon se kërkesa është dorëzuar në procedurën e likuidimit brenda afatit për dorëzimin e kërkesave dhe ky fakt nuk është kontestues. Tutje në ankesë paditësi pohon se në bazë të nenit 40.1.6.2 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së ai ka të drejtë në kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, pasi që NSH-ja nuk ka lëshuar Aktvendim mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës, andaj ligjërisht paditësi ka qenë në marrëdhënie punë deri kur ka filluar procedura e likuidimit ndaj NSH "Rilindja" – Gazeta, me datë 22.02.2017. Tutje në ankesë ai ka pohuar se ka punuar në këtë NSH nga data 01 maj 1964 deri në 21 shkurt 2002, në kohën ka pasur dëbim masiv kolektiv nga puna në mënyrë të kundërligjshme pas detyrimit të mbylljes së gazetës me 21 shkurt 2002. Ai në emër të kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës i kërkon 5 paga mujore në shumë prej 875.00 euro. Bashkë me këtë ankesë ka dërguar: Vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit dhe Autorizimin për përfaqësim.

Me datë 18 korrik 2017, AKP-ja e dorëzon mbrojtjen në padi. AKP-ja mbanë qëndrimin se Autoriteti i Likuidimit ka kryer një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat ligjore gjithashtu janë zbatuar saktësisht. AKP-ja pohon se nuk ka asnjë kontradiktë në lidhje me konstatimet e Autoritetit të Likuidimit. AKP-ja po ashtu pohon se neni 40.1.6.2 i Shtojcës së Ligjit të AKP-së nuk parasheh njohje të garantuar të kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, nëse paditësi në kohën e privatizimit të NSH-së nuk është në marrëdhënie punë. AKP-ja pohon se në çdo rast paditësi ishte i detyruar t'i mbështetë me prova

se ai kishte punuar në NSH dhe nuk është paguar, gjë që kjo nuk ka ndodhur. Tutje AKP-ja po ashtu pohon se paditësi nuk gëzon të drejtën e kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës për shkak se nuk është dëshmuar se ndërprerja e punësimit të tij ka ndodhur si rezultat i një veprimi të AKP-së, për shkak të likuidimit të NSH-së.

Me datë 21 gusht 2017, paditësi e dorëzoi në DHPGJS një parashtresë dhe përgjigjet në mbrojtjen e AKP-së. Në këtë parashtresë paditësi vazhdon të përsërit pretendimet e veta të cekura në ankesë.

Me datë 28 gusht 2017, AKP-ja e dorëzoi në DHPGJS kundërpërgjigjen, në të cilën ajo i përsërit pretendimet e veta të cekura në mbrojtjen në ankesë.

Me datë 21 mars 2023, paditësi e dorëzoi një parashtresë në DHPGJS, me të cilën ai ka dërguar: kopjen e letërnjoftimit, një regjistër të punëtorëve, një vendim për marrëdhënie pune të datës 29 maj 1964, një tjetër të vitit 1977, 1970, 1971, 1974, 1976, një vendim për ndërprerje të marrëdhënies së punës 19 maj 1993, si dhe vendime tjera për caktim në punë të viteve deri në vitin 2000, si dhe një kopje të diplomës së fakultetit.

Me datë 12 shkurt 2024, Shkalla e I-rë e DHPGJS-së me Aktgjykimin C-IV-17-0286, ankesën e paditësit e refuzoi si të pabazuar dhe vërtetoi vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit si të drejtë dhe të bazuar në ligj. Shkalla e I-rë e DHPGJS-së ka arsyetuar se konform dispozitave ligjore rezulton se ka qenë në përgjegjësinë ligjore të palës paditëse që të argumentoj pretendimin e saj se për cilat arsye i takojnë të drejta në kompensimin në emër të dëmshpërblimit për ndërprerje para kohe të marrëdhënies së punës. Siç është shtjelluar më sipër, paditësi ka dështuar që të ofroj argumentet faktike dhe ligjore, në mbështetje të kërkesës së tij. Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë përmendura dhe në zbatim të dispozitave ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se janë përmbushë kushtet ligjore për të nxjerrë vendim meritorë (aktgjykim) në këtë fazë të procedurës shkresore dhe se seanca mbajtja e seancës dëgjimore në këtë rast, është e panevojshme. Gjykata potencon se kompensimi në emër të dëmshpërblimit për shkak të ndërprerjes së marrëdhënies së punës në Ndërmarrje është rregulluar në nenin 40 të Shtojcës së Ligjit për AKP, mbi prioritet e kërkesave dhe interesave,

paragrafi 1.6 pika 1.6.2, ku është janë përcaktuar si kategori e veçantë "kërkesat për dëmshpërblim për ndërprerje të parakohshme të kontratës të sjella nga punonjësit të cilat janë pushuar nga puna si rrjedhojë e vendimit për likuidim të ndërmarrjes, apo në lidhje me veprimin e ndërmarrë nga agjencia, sipas nenit 6.1 apo 6.2 të Ligjit për AKP-në". Nga këto dispozita është e përcaktuar se punëtori gëzon të drejtën për dëmshpërblim, "*nëse punëtori ka qenë duke punuar në vendin e punës, kur Bordi i AKP-së, ka marr vendimin për fillimin e procedurës së likuidimit*". Mirëpo pala paditëse në këtë çështje juridike kontestimore nuk ka ofruar dëshmi siç është letër pezullimi me të cilat do të vërtetohej se marrëdhënia e punës në Ndërmarrje i ka përfunduar si rezultat i veprimeve të ndërmarra nga pala e paditur. Rrjedhimisht, gjykata ka ardhur në përfundimin se në mungesë të kësaj prove paditësit nuk mund të përfitoj kompensimin në emër të dëmshpërblimit. Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë cekura dhe në dispozitat ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se kërkesëpadia është e pabazuar, ndaj, të njëjtën e ka refuzuar në tërësi.

Me datë 01 mars 2024, paditësi (në taksin e mëtejme ankuesi) në DHPGJS ka dorëzuar një ankesë të afatshme kundër Aktgjykimit të Shkallës së I-rë të DHPGJS-së, C-IV-17-0286 të datës 12 shkurt 2024, për të gjitha bazat ankimore dhe ka kërkuar nga Kolegji i Apelit që të anulohet Aktgjykimi i ankimuar dhe të aprovohet padia si e bazuar, ose të anulohet Aktgjykimi dhe çështja të kthehet në riprocedurë për rigjykim. Për më tepër në ankesë ankuesi pretendon se Aktgjykimi i ankimuar nuk mund të ekzaminohet pasi që është kontradiktor në mes dispozitivit dhe arsyetimit, ai fare nuk ka arsye për faktet vendimtare dhe ato arsye që janë dhënë janë kontradiktore. Tutje ankuesi pretendon se padia është e dorëzuar brenda afatit dhe ajo duhet të konsiderohet si e afatshme. Ankuesi pohon se tek Autoriteti i Likuidimit janë kërkuar 5 pagat e papaguara, për shkak të ndërprerjes së parakohshme të kontratës së punës, në shumë prej 875.00 euro. Fakti i punësimit të paditëses dhe i mos pagesës së këtyre pagave për këtë periudhë nuk kontestohet nga asnjëra palë. Qëndrimi ligjor i Shkallës së I-rë të DHPGJS-së, se kërkesa e ankuesit për këto 5 paga është i pa bazuar, nuk është i drejtë, pasi që në njoftimin e të paditurës e ka njoftuar paditësin se procesi i Likuidimit të NSH-së ka filluar me 22.02.2017 dhe në atë njoftim e paditura ka pohuar "se përkundër faktit që ju më parë keni njoftuar Agjencinë lidhur me pretendimin tuaj, ju përsëri duhet të parashtroni kërkesën lidhur me pretendimin tuaj pasi që tani kanë filluar procedurat

e likuidimit për këtë ndërmarrje ". Tutje ai pohon se Shkalla e I-rë e DHPGJS-së gabimisht ka konstatuar se ankuesit nuk i është ndërprerë marrëdhënia e punës për shkak të fillimit të procedurës së likuidimit të NSH-së. Tutje paditësi pohon se AKP-ja nuk e konteston njoftimin e AKP-së për ndërprerje të marrëdhënies së punës së paditësit, as lartësinë e pagës që e kishte në NSH "Rilindja", dhe as faktin se ankuesi nuk ka qenë punëtor i kësaj ndërmarrje. Prandaj duke qenë se këto fakte nuk kontestohen në bazë të nenit 12.2 të Rregullores së UNMIK-ut 2001/27 ai ka të drejtë në dëmshpërblim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës.

Me datë 13 maj 2024, AKP-ja e dorëzon në DHPGJS një parashtresë dhe i përgjigjet ankesës së paditësit. Në këtë parashtresë AKP-ja e kundërshton ankesën e paditësit si të pabazuar dhe kërkon që të vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar i Shkallës së I-rë të DHPGJS-së si i bazuar në ligj. Tutje AKP-ja ka pohuar se në mbrojtjen në padi ka sqaruar mjaftueshëm lidhur me argumentet e ngritura të ankesës dhe përsëritja e atyre argumenteve do të ishte e pa dobishme për mbarëvajtjen e procedurës. AKP-ja ka kërkuar që të refuzohet ankesa si e pabazuar dhe të vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa e paditësit refuzohet si e pabazuar.

Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës.

Merita e ankesës dhe vlerësimi i Kolegjit të Apelit

Aktgjykimi i ankimuar i Shkallës së I-rë të DHPGJS-së është i saktë në rezultat, dhe në arsyetimin ligjor, andaj duhet të vërtetohet.

Kolegji i Apelit vëren se kërkesa e paditësit për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës e datës 14 prill 2017, me vendimin PRN142-

0100 të datës 18 maj 2017, refuzohet si e pa vlefshme, me arsyetimin se paditësit nuk mundet t'i njihet e drejta në kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës në bazë të nenit 40.1.6.2 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së, pasi që paditësi në kohën kur ka filluar procedura e likuidimit ndaj NSH-së nuk ishte në marrëdhënie punë në ndërmarrje, pasi që marrëdhënia e punës i është shkëputur shumë kohë më herët.

Paditësi në ankesën e dorëzuar në DHPGJS me datë 19 qershor 2017, me të cilën ai e konteston vendimin e Autoritetit të Likuidimit PRN142-0100, i datës 18 maj 2017, ai në këtë ankesë kërkon dëmshpërblim për shkak të largimit të tij nga puna. Kjo kërkesë përsëritet edhe në ankesën gjatë procedurës ankimore, dhe mund të konstatohet se paditësi është duke kërkuar nga Gjykata që të i njihet e drejta e kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës në shumë prej 875.00 euro, dhe atë duke u bazuar në nenin 40.1.6.2 të Shtojcës të Ligjit të AKP-së.

Në këtë lëndë duhet vlerësuar nëse paditësi me provat e ofruara ka dëshmuar se i plotëson kriteret ligjore që të i njihet e drejta në kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, në bazë të nenit 40.1.6.2 të Shtojcës të Ligjit të AKP-së.

Paditësi në ankesën e tij ka pretenduar se në NSH ka punuar deri me datë 21 shkurt 2002, mirëpo ai me provat e ofruara në Gjykatë ka dëshmuar se ishte punëtor i NSH-së, mirëpo me asnjë provë ai nuk ka dëshmuar se AKP-ja atij ia ka ndërprerë marrëdhënien e punës me ndonjë veprim të saj si rezultat të procedurës së likuidimit të NSH-së, për të pasur të drejtë, që në bazë të nenin 40.1.6.2 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së, t'i njihet e drejta e kompensimit të 5 pagave në shumë prej 875.00 euro, në emër të kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës.

Barra e provës për të vërtetuar këtë fakt bie mbi paditësin. Paditësi e ka sjellë në gjykatë: Vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit, Autorizimin për përfaqësim, kopjen e letërnjoftimit, një regjistër të punëtorëve, një vendim për marrëdhënie pune të datës 29 maj 1964, një tjetër të vitit 1977, 1970, 1971, 1974, 1976, një vendim për ndërprerje të marrëdhënies së punës 19 maj 1993, si dhe

vendime tjera për caktim në punë të viteve deri në vitin 2000, si dhe një kopje të diplomës së fakultetit. Këto prova nuk janë të duhura për ta mbështetur kërkesën e tij për kompensim për ndërprerje të parakohshme të Kontratës së punës. Padiësi nuk ka sjellë në gjykatë njoftimin e AKP-së për ndërprerje të marrëdhënies së punës si rezultat i fillimit të procedurave të likuidimit ndaj NSH-së e që ka ndodh me datë 22 shkurt 2017.

Prandaj nga këto arsye, Kolegji i Apelit vlerëson se Aktgjykimi i ankimuar ishte i saktë në rezultat dhe në arsyetim ligjor. Padiësi në mungesë të provave të cilat nuk i ka sjellë në Gjykatë, ai nuk ka të drejtë kompensimi për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, bazuar në nenin 40.1.6.2 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së nr.04/L-034.

Sipas nenit 11 të Ligjit për DHPGJS-në, pala e pasuksesshme duhet t'i paguaj shpenzimet procedurale, përfshirë taksat gjyqësore të palës tjetër. Ankuesi në këtë çështje është palë e pasuksesshme, prandaj shpenzimet gjyqësore janë në barrë e tij.

Nga se u tha më sipër në bazë të nenit 9.10 të LDHP-së, është vendosur si në dispozitiv.

Taksat gjyqësore

Ankuesi në bazë të nenit 13.9 të Udhëzimit Administrativ të KGJK-së nr.01/88 të datës 22.03.2017, i zbatueshëm nga data 1 maj 2017, është i liruar nga pagesa e taksës gjyqësore për procedurën ankimore, pasi që vlera e kontestit është më pak se 1000 euro.

U vendos nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së më 15 gusht 2024.

Mr.sc. Sahit Sylejmani, Gjyqtar kryesues _____